

ارتباط با اهل بیت علیم السلام در ماه رمضان

شمیم عشرت در بهار قرآن

اسماعیل حاجیان

انتشارات مهام

حاجیان، اسماعیل، ۱۳۲۹ -

ارتباط با اهل بیت در ماه مبارک رمضان: ششمین عترت در بهار قرآن /

تدوین اسماعیل حاجیان، تهران: مهام، ۱۳۸۹.

ISBN 964 - 6791 - 26 - 3

ص ۴۰

۱۰۰۰۰ ریال

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه: ص ۳۶

۱. رمضان - ۲. رمضان - احادیث

۱۳۸۹ ۵ الف ۱۷ ح / BP ۱۸۸

۲۹۷ / ۳۵۲

۲۰۸۳۹۴۸

کتابخانه ملی ایران

ISBN 964 - 6791 - 26 - 3

شابک ۹۶۴-۶۷۹۱-۲۶-۳

ارتباط با اهل بیت علیهم السلام در ماه رمضان

اسماعیل حاجیان

ناشر: انتشارات مهام

حروفچینی و صفحه‌آرایی: شمیر ۷۵۲۱۸۳۶

نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۹

تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه

نیتوگرافی: کلبان چاپ

چاپ و صحافی: کلبان چاپ

تلفن مرکز پخش: ۸۸۹۲۳۰۷۹-۸۰

فروشگاه اینترنتی توکاشید: WWW.tokasheed.com

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۹	پیش‌گفتار.....
۱۳	ارتباط ماه رمضان و اهل بیت علیهم‌السلام
۱۳	۱- ولایت اهل بیت علیهم‌السلام
۱۴	۲- توجه به اسماء الحسنی.....
۱۵	۳- قرائت سوره‌ی قدر.....
۱۶	۴- توسل و اظهار محبت به پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم
۱۶	۵- توفیق اطاعت از پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و اولیای خدا.....
۱۷	۶- درخواست پیروی از دین و سنت پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم
۱۸	۷- درخواست توفیق زیارت قبر پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و مشاهد مشرفه.....
۱۸	۸- درخواست توفیق جهاد در کنار پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و اولیای او علیهم‌السلام
۱۹	۹- صلوات و درخواست درجات و مقامات معنوی.....
۱۹	برای پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و آل او علیهم‌السلام
۲۱	۱۰- درک مقام و عظمت ائمه علیهم‌السلام در ماه رمضان.....
۲۳	۱۱- برائت از اعداء و دشمنان اهل بیت علیهم‌السلام
۲۵	۱۲- درخواست فرج و ظهور قائم آل محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم

۸ * ارتباط با اهل بیت علیهم السلام در ماه رمضان

۲۷	۱۳- درخواست تشکیل دولت کریمه
۲۹	۱۴- درخواست نصرت و یاری امامان و امام زمان عجل الله فرجه
۳۲	۱۵- شکایت از دوران غیبت
۳۳	۱۶- شب قدر - اهل بیت علیهم السلام
۳۶	سخن آخر
۳۷	منابع و مأخذ
۳۸	از همین قلم
۳۹	از همین انتشارات
۴۰	منتشر می شود

پیش‌گفتار

سلام بر ماه رمضان، ماه اسلام، ماه پاکیزگی، ماه آزمایش و تصفیه، ماه نزول کتب آسمانی، ماه نزول آیت جاوید خداوند (قرآن)، بهار قرآن.

سلام و درود بر ماه رمضان، که یک شب آن برتر از هزار ماه است (برابر عمر معمولی و طبیعی انسان). اولین ماه سال که همه‌ی مقدرات بشر در طول سال در آن رقم می‌خورد. ماه گرسنگی و تشنگی تن. برای رفع گرسنگی و عطش جان و

روح.

ماه بیدار شدن و بیدار کردن مردم. ماه آگاهی و تذکر به آن‌ها که می‌دانند. ماه برانگیختن آن‌ها که نشسته‌اند، و بازگرداندن آن‌ها که برگشته‌اند. ماه آزادی و آزادگی از حقارت هر بندگی و بردگی هر نیازی، جز بندگی معبود. نیاز به درگاه بی‌نیاز. تمرین پیوستن دوباره‌ی ذره‌ی ناچیزی از کائنات به مبدأ هستی. تمرین پرواز

مرغی که از پریدن عاجز است. کمک به پرنده‌ای که در حال سقوط است.

سلام بر ماه صیام، که در آن هزاران فرشته به همراه بزرگ‌ترین فرشته‌ی الهی (روح) با هدیه آوردن برات آزادی انسان به محضر انسان کامل بار می‌یابند. نازل می‌شوند که انسان‌ها را تا ملکوت به پرواز درآورند.

ماهی که در آن خوردن و خوابیدن هدف نیست. ایده‌آل انسان نیست، تا او را به اسارت بکشد. شایسته‌ی انسان و هدف خلقت و علت حیات او نیست.

ماهی که در آن انسان می‌آموزد؛ دنیا چراگاه گوسفندانی نیست که خوب بخورند، تا بخورندشان، و خوب بنوشند که بدوشندشان، دنیا جنگل پُر آب و میوه‌ای نیست که حیوانات مرقّه و بی‌خیال را پرورش دهد. دنیا فقط کارگاه تولیدی و شرکت اقتصادی و بانک مالی نیست. و انسان فقط ماشینی نیست که تولید کند و مصرف، و مصرف کند و تولید. که دنیا مکان انسان شدن و فضای بزرگ تکامل یافتن، و جایگاه عظیم و وسیع پرواز کردن و اوج گرفتن است. و این را انسان در کلاس ماه رمضان می‌آموزد.

و سلام بر ماه صیام که هدیه‌ی با ارزش خداوند برای خدایی‌شدن و بارگاه امانت‌های بزرگ و شاه‌کارهای عالم خلقت است. خیمه‌گاه حضور پیامبر صلی الله علیه و آله و اولیای خدا، سجده‌گاه دوستان محبوب، نخلستان ناله‌های نی‌های جدامانده از نیستان بهشت خلد، شب‌های تَرَنَم بهاری شبنم محبت و عشق الهی است.

شب‌های ماه رمضان، سحرهای نورانی ماه خدا، فضای معطر

زمزمه‌های علی علیه السلام، امام حسن علیه السلام، امام حسین علیه السلام، امام سجّاد علیه السلام و... و امام زمان علیه السلام، در نخلستان‌های کوفه و مدینه، در واژه‌واژه‌های دعای ابو حمزه... دعای افتتاح و... را باید با گوش جان شنید، و با ذره ذره‌ی وجود، نیوشید. در آن فضای عطرآگین نفّس کشید. و جان و همه‌ی هستی به جانان سپرد که جز قلوب و دل‌های آماده و حرم‌های خدا طنین آن نداها را احساس نمی‌کنند. و پژواک آن نداهای ملکوتی جز در رواق‌های بلند دل بیداردلان انعکاس نخواهد یافت.

این‌ها همه شاید نمی‌ازیم برکات فضای رمضان باشد که به برکت نزول قرآن در احساس انسان‌های بیدار متجلی می‌شود. رمضان بهار قرآن است، ثواب خواندن و تلاوت یک آیه‌ی آن در ماه صیام برابر ختم قرآن است. در سراسر جامعه‌ی اسلامی، در روزها و شب‌های این ماه پُر برکت زمزمه‌های ملکوتی قرآن فضای جامعه‌ی اسلامی را معطر می‌کند. اما...

آیا در ماه رمضان، توجّه به قرآن و تلاوت آن سفارش شده، یا در راستای آن حقیقت دیگری هم مورد تأکید پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و امامان معصوم علیهم السلام بوده که مورد بی‌مهری و غفلت ما قرار گرفته است؟ همگی بارها شنیده‌ایم و خوانده‌ایم که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم مکرّر فرموده‌اند:

«من دو ودیعه‌ی باارزش و گران‌بها در بین شما قرار می‌دهم: کتاب خدا و عترت من (اهل بیت علیهم السلام) که این دو هرگز از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا در نزد حوض کوثر بر من وارد شوند. اگر به هر دو تمسک جویند هرگز گمراه نخواهید شد.»

با عنایت به فرمایشات اساسی و راهبردی پیامبر صلی الله علیه و آله و تأکید حضرت، مسلماً بهار قرآن، باید بهار عترت و اهل بیت علیهم السلام باشد. هم قرآن و هم عترت (ثقل اکبر و ثقل اصغر) «حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِين» اند. نمی توان فقط به قرآن تمسک جست و اهل بیت علیهم السلام را رها کرد و یا مورد غفلت قرار داد. که اگر چنین کنیم. واقعه‌ی صفین و خروج خوارج تکرار خواهد شد.

سؤال این است که آیا در ماه رمضان، و در فضای عبودیت حق دلیلی بر این ارتباط وجود دارد یا خیر؟

در سفارشات پیامبر صلی الله علیه و آله، در مناجات‌های اهل بیت علیهم السلام، ... در شب‌ها و سحرهای ماه صیام، در شب‌های قدر و ... چه طور؟ چگونه این ارتباط مورد غفلت واقع شده است؟ آن چه در این مجموعه مورد توجه بوده است پیدا کردن این ارتباط است، و آن چه امید و آرزو است، توفیق این روشنگری است و زدوده شدن غفلت‌ها.

«إِنْ شَاءَ اللَّهُ»